

Sygn. akt. II K 227/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Szuprytowskiej

po rozpoznaniu w dniach 22.07.2015, 23.09.2015, 24.11.2015, 24.08.2016, 08.11.2016r. sprawy karnej

M. (...) urodz. (...) w C., syna R. i J. zd. P., obywatelstwa polskiego, o wykształceniu wyższym, z zawodu informatyka, pesel (...), karanego, zam. (...)-(...) K., ul. (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 1 lutego 2014 roku w G. za pośrednictwem sieci internetowej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził I. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 246,84 zł wprowadzając w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania z umowy w ten sposób, że w sieci internetowej na stronie [www\(...\).pl](http://www(...).pl) oferował do sprzedaży drukarkę laserową S. ML- (...), a po otrzymaniu pieniędzy za zamówiony towar nie wywiązał się z transakcji nie wysyłając zamówionego towaru oraz nie zwrócił pobranej kwoty, czym działał na szkodę I. N. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 18 września 2009 roku do 8 grudnia 2010 roku kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 14 października 2008 roku, sygn. (...) za czyny z art. 286 § 1 kk

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZĘKA

I. Uznaje oskarżonego **M. O. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na podstawie art. 286 § 1 kk, wymierza mu karę 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata J. Ł. kwotę 672 zł (sześć siedemdziesiąt dwa złote) plus VAT – tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

III. Zwalnia oskarżonego od opłat, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

II K 227/15

UZASADNIENIE

M. O. (1) w marcu 2013r. zarejestrował firmę o nazwie F. (...) M. O. (1) z siedzibą w K. przy ul. (...).

(dowód: informacja (...) k.36)

Następnie poprosił swego znajomego – G. M. (1), który prowadził własną działalność gospodarczą w postaci firmy (...) w K. przy ul (...), o wykorzystanie jego konta na (...) przez M. O. (1). G. M. wyraził na to zgodę. Nigdy jednak w ramach prowadzonej firmy nie współpracował z oskarżonym.

(dowód: Zeznania G. M. (1) – k.331)

W ten sposób oskarżony złożył na platformie (...) sklep internetowy – „(...)”, który miał przyjmować i realizować zamówienia. G. M. miał być właścicielem domeny sklepu internetowego. Przy czym adres firmy (...), który podawał oskarżony, na ul. (...) w K., nigdy nie istniał.

(dowód: zeznania G. M. (1) – k. 331;

Wyjaśnienia M. O. (1) – k. 186v;

Notatka ze sprawdzenia domeny – k.11-14)

W dniu 1 lutego 2014r. I. N. (1) poprosiła swego siostrzeńca – M. W. o zamówienie i zakup na jej rzecz ze sklepu internetowego najtańszej drukarki laserowej. W tym czasie M. W. był u swojej babci, która jednocześnie jest matką I. N. (1). Ponieważ pokrzywdzonej zależało na czasie, poprosiła swoją matkę o skorzystanie i dokonanie przelewu pieniędzy za drukarkę z jej konta przez wnuka.

M. W., który nie pierwszy raz dokonywał zakupu przez internet, wyszukał najlepszą cenowo ofertę, którą okazała się oferta sklepu (...) M. O. (1). Następnie zaakceptował warunki regulaminu oraz, po przeczytaniu informacji na stronie, że towar jest na stanie sklepu, dostępny po zakupie do natychmiastowej wysyłki, przelał żadaną przez sprzedawcę kwotę z konta swojej babci.

Po około 3 tygodniach oczekiwania, kiedy dostawa drukarki nie przychodziła, pokrzywdzona I. N. (1) skontaktowała się mailowo z firmą (...), żądając towaru lub zwrotu pieniędzy za niego. Otrzymała informację, że drukarka została zamówiona, gdyż produkt ten był dostępny na zamówienie. Po kolejnej wymianie korespondencji, w dniu 28.02.2014r. zażądała anulowania zamówienia i zwrotu wpłaconych pieniędzy. Mimo odpowiedzi, że zwrot pieniędzy nastąpi w terminie określonym w regulaminie, nie doszło do tego.

(dowód: Zeznania I. N. (1) – k.307v-308,

Zeznania M. W. – k 316v-317;

Kopia zamówienia z korespondencją ze sklepem – k.2-8)

Dopiero w dniu 11.05.2015r. oskarżony przesłał pokrzywdzonej żadaną kwotę.

(dowód: kopia przelewu – k. 136;

Informacja od pokrzywdzonej – k.153)

W ramach prowadzonego sklepu internetowego oskarżony współpracował z kilkoma hurtowniami sprzętu komputerowego. Żadna z nich nie odnotowała w okresie od stycznia do marca 2014r. zamówienia przez niego przedmiotowej drukarki.

(dowód: informacja z firmy (...) – k.212-217

Informacja z firmy (...) - kom.pl” – k.222-223

Informacja z firmy (...) – k.228)

Z informacji uzyskanych z hurtowni ze sprzętem komputerowym wynika, że zamówiona przez pokrzywdzoną I. N. (1) w dniu 1.02.2014r. drukarka laserowa marki S. (...), od około lutego – marca 2014r. nie była dostępna w sprzedaży, była „w końcowej fazie życia z punktu widzenia dystrybucji, tzw. „end of life”. Od około października 2013r. zaprzestano

jej produkcji. Ostatnich zakupów tego urządzenia hurtownia (...) dokonała w styczniu 2014r., a cena jej była wyższa niż poprzednio, gdyż na rynek wszedł nowy model.

(dowód: informacja z firmy (...)) – k.263

Informacja z firmy (...)- kom.pl” – k.311

Informacja z firmy (...) – k.233,254-255)

Oskarżony M. O. (1) był wcześniej wielokrotnie karany sędownie, w tym 5- krotnie z art. 286§1 kk.

(dowód: dane o karalności –k. 328,379

Odpisy wyroków – k. 65-70,72-76)

Zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu miał się dopuścić w warunkach art. 64§1 kk, tj. w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 18 września 2009 roku do 8 grudnia 2010 roku kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 14 października 2008 roku, sygn. (...) za czyny z art. 286 § 1 kk.

(dowód: odpis wyroku – k. 65-66)

W trakcie prowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie przed tut. Sądem, analogiczne postępowanie toczyło się przed Sądem Rejonowym dla (...) w K. i zakończyło nieprawomocnym wyrokiem skazującym M. O. za ponad 100 czynów z art. 286§1 kk.

(dowód: kopia wyroku w sprawie(...)) – k.346-372)

M. O. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stwierdził, że prowadząc sklep internetowy sprzedaży sprzętu komputerowego współpracował z G. M. (1). Podał, że drukarka, którą pokrzywdzona I. N. zakupiła w jego sklepie była produktem „na zamówienie” i kupując go wiedziała, że nie ma tego sprzętu w sklepie. Stwierdził, że dopiero w maju 2015r. dokonał zwrotu kwoty przesłanej przez pokrzywdzoną bo nie mógł znaleźć na wyciągach ze swojego konta nazwiska N. i prosił o przesłanie przez nią numeru konta. Numer rachunku pokrzywdzonej spisał dopiero gdy przeglądał akta sprawy. Oświadczył, że w marcu 2014r. informował pokrzywdzoną o problemach z zamówieniem i zapewniał o zwrocie pieniędzy. Odnośnie problemów z płynnością firmy, wyjaśnił, że sklep poniósł stratę w wyniku błędów przy przepisywaniu, gdyż „przez grudzień, styczeń i luty sprzedaż szła nie z marżą, tylko z cena pomniejszoną od 3 do 8 %”. Stwierdził, że cały czas informował pokrzywdzoną, że są problemy z drukarką, której nie ma w hurtowniach.

(dowód: wyjaśnienia M. O. (1) – k.186v-187)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Zgromadzony w sprawie, pozostały poza jego wyjaśnieniami, materiał dowodowy w sposób oczywisty zaprzecza jego tłumaczeniom co do powodów braku przekazania drukarki lub natychmiastowego zwrotu pieniędzy za nią pokrzywdzonej.

Przesłuchiwany w sprawie G. M. (1) stanowczo zaprzeczył by współpracował z oskarżonym. Jedynie na jego prośbę wyraził zgodę na skorzystanie ze swojego konta na (...). Nie wyrażał natomiast zgody na wykorzystywanie nazwy swojej firmy do działalności M. O..

Sąd nie znalazł podstaw do uznania jego zeznań za niewiarygodne. Świadek nie miał żadnego powodu, aby zeznawać nieprawdę. Natomiast wykorzystywanie przez oskarżonego nazwy jego firmy, z jednoczesnym podaniem nieistniejącego adresu, miało, w ocenie Sądu wprowadzać w błąd potencjalnych klientów domagających się realizacji przyjętych przez M. O. zamówień.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał twierdzenia pokrzywdzonej I. N. (1), co do złożenia zamówienia na towar, który widniał na stornie sklepu oskarżonego jako „dostępny od ręki”. Jej relacje potwierdził dokonujący przelewu siostrzeniec pokrzywdzonej – M. W.. Podał, że gdyby przy drukarce znalazło się zastrzeżenie, iż jest to „towar na zamówienie”, to do zakupu jej by nie doszło, gdyż pokrzywdzonej zależało na czasie.

Zdaniem Sądu, twierdzenia w/wym. świadków zasługują na wiarygodność. M. W., jak podał, wielokrotnie dokonywał zakupu różnych przedmiotów przez internet i znał zasady, które przy tym obowiązywały, np. co do konieczności zaakceptowania regulaminu przed dokonaniem transakcji. Skoro jego ciotce zależało na jak najszybszym otrzymaniu drukarki, jednocześnie w tańszej niż w sklepie cenie, to szczególną uwagę zwracał na zastrzeżenia co do dostępności towaru w sklepie internetowym.

W tej sytuacji, twierdzenia oskarżonego, że drukarka była w jego sklepie towarem dostępnym „na zamówienie”, co było podane przy jej danych, nie polegają, w ocenie Sadu, na prawdzie, a stanowią jedynie realizację przyjętej linii obrony oskarżonego.

Niewiarygodnie także, w zestawieniu z zeznaniami I. N., brzmią wyjaśnienia oskarżonego na temat chęci przekazania pokrzywdzonej pieniędzy za niezrealizowane zamówienie. Z załączonej przez pokrzywdzoną korespondencji mailowej ze sklepem oskarżonego, wynika, że już w trzy tygodnie od zamówienia domagała się ona zwrotu wpłaconej kwoty, na co M. O. reagował przesyłając wymijające odpowiedzi lub pozostawiał je zupełnie bez odpowiedzi. W korespondencji brak było zapytań, o których oskarżony podawał w swych wyjaśnieniach, co do potrzeby uzyskania numeru konta bankowego, na które miałyby być dokonany przelew i co miałyby spowodować problemy z terminowym przekazaniem środków pieniężnych.

Za wiarygodne, Sąd uznał, informacje uzyskane od firm, z którymi oskarżony współpracował, sprowadzając towar do swojego sklepu. Przekazane przez nie dane potwierdzają, co prawda fakt braku dostępności drukarki S. ML- (...) w sprzedaży na przełomie lutego i marca 2014r., ale jednocześnie wskazują, że w dacie złożenia zamówienia przez pokrzywdzoną, oskarżony nie dysponował żadnym jej egzemplarzem, wbrew twierdzeniom podanym na stronie internetowej sklepu, co może świadczyć jedynie o oszukańczym zamiarze oskarżonego. Zamiar ten trwał także w sytuacji udzielanych pokrzywdzonej, na jej żądanie wydania towaru lub zwrotu pieniędzy, odpowiedzi, z których wynikało, że towar został zamówiony. Skoro nie było go w hurtowniach komputerowych, jak to podały firmy współpracujące ze sklepem oskarżonego, to nie mógł on ich skutecznie zamówić.

Łącznie zebrane powyżej wymienione dowody tworzą jasny i przejrzysty oraz jednoznaczny obraz zaistniałych zdarzeń.

Zdaniem Sądu, oskarżony zdawał sobie sprawę, że widniejąca na stronie sklepu (...) informacja o dostępności drukarki nie odpowiada prawdzie. Mimo to nie dokonał zwrotu wpłaconej kwoty. Uczynił to po upływie ponad roku od terminu wymagalności.

Nie bez znaczenia na ocenę jego zachowania w przedmiotowej sprawie ma także treść orzeczenia zapadłego wobec niego przed Sadem Rejonowym w K..

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż nie ma wątpliwości co do tego, że M. O. (1) dopuścił się czynu z art. 286§1 kk, gdyż w dniu 1 lutego 2014 roku w G. za pośrednictwem sieci internetowej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził I. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 246,84 zł, wprowadzając ją w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy, w ten sposób, że w sieci internetowej na stronie www.(...).pl oferował do sprzedaży drukarkę laserową S. ML- (...), a po otrzymaniu pieniędzy za zamówiony towar nie wywiązał się z transakcji nie wysyłając zamówionego towaru oraz nie zwrócił pobranej kwoty, czym działał na szkodę I. N. (1).

Wina oskarżonego, w ocenie Sądu, nie budzi żadnych wątpliwości, jak też działanie oskarżonego w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, opisane wcześniej.

Sąd, na podstawie art. 286 § 1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Jest to kara z dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył to, że oskarżony dopuścił się przestępstwa w warunkach art. 64§1 kk, będąc wcześniej wielokrotnie karany za tego rodzaju czyn.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny, biorąc pod uwagę, że działał on z wykorzystaniem internetu, co umożliwiło mu kontakt z wieloma osobami, niezależnie od ich miejsca zamieszkania i w krótkim czasie.

Do okoliczności łagodzących zaliczono fakt naprawienia szkody przed zakończeniem postępowania i niewysoką jej wartość.

Zdaniem Sądu, cele orzeczonej kary pozbawienia wolności zostaną spełnione jedynie wówczas, gdy będzie ona wykonywana w sposób bezwzględny. Tylko wówczas, w ocenie Sadu, spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia z uwagi na fakt, że niedawno opuścił zakład karny i nie posiada stałego dochodu.

O kosztach obrony przyznanej oskarżonemu z urzędu orzeczono w §14, 16 i 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie... z dnia 28 września 2002r. ze zm.